

Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
Ἱερὰ Σύνοδος

Συνοδικὴ Ἀνακοίνωσις

περὶ τῆς παρουσίας καταστάσεως ἐκ τῆς ἐπιδημίας
τοῦ λεγομένου κορωνοϊοῦ καὶ τῶν μέτρων,
τὰ ὅποια λαμβάνονται

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπευθύνει ἕκκλησιν πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα Αὐτῆς, ὅπως ἐντείνῃ τὰς προσευχὰς αὐτοῦ κατὰ τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις τῆς χρονικῆς περιόδου, τὴν ὁποῖαν διανύομεν.

Εἰδικῶς οἱ ἐν Ἑλλάδι, ὀφείλομεν πλέον τῶν ἄλλων ἀδελφῶν μας, νὰ εἴμεθα εἰς πνευματικὴν ἐγρήγορσιν καὶ νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν ἐθνικὴν μάστιγα τῆς διχονοίας, ἔχοντες μάλιστα ἤδη ἐντονωτέραν τὴν ἀπειλὴν πολεμικῶν ἐνεργειῶν ἐκ μέρους τῶν ἐξ ἀνατολῶν προαιωνίων βαρβάρων ἐχθρῶν τοῦ ἡμετέρου Γένους. Προτρέπομεν τὸν Χριστῶνυμον Λαὸν τῆς Γνησίας Ἐκκλησίας νὰ μὴ μετέχη εἰς διχοστασίας καὶ νὰ διατηρῇ νηφαλίαν στάσιν διὰ ὅλα τὰ ζητήματα.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ εἰς τὸ θέμα τῆς νόσου τοῦ λεγομένου κορωνοϊοῦ καὶ τῶν συνεπειῶν ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν εὐρύτεραν κοινωνικὴν ζωὴν, ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος προτρέπει πατρικῶς νὰ μὴ υἰοθετῶνται ἀκραΐαι τοποθετήσεις. Ἀφ' ἐνός μὲν, δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ λέγηται, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἰὸς εἶναι ἀνύπαρκτος καὶ ἄρα δὲν χρειάζονται κἂν μέτρα προστασίας, ἀφ' ἑτέρου δέ, δὲν πρέπει νὰ καταλαμβάνωμεθα ὑπὸ πανικοῦ. Ὁ δὲ πανικὸς πάλιν ἔχει δύο ἀντιθέτους πλευράς: τόσον ὁ πανικὸς ἐκ τοῦ φόβου τῆς ἀσθενείας ὁδηγεῖ εἰς ἀκραΐας συμπεριφορὰς, ὅσον καὶ ὁ ἀνάλογος ἐκ τῆς ὑπονοίας, ὅτι ὀπισθεν τῶν προστατευτικῶν μέτρων κρύπτονται ἀλλότριάι βλέψεις. Ὅτι καὶ νὰ συμβαίῃ, ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ παραμείνωμεν σταθεροί εἰς τὴν πίστιν, ἀπτόητοι εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ ἀτάραχοι εἰς τὴν ψυχὴν, «τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες» (Πρὸς Ῥωμαίους ιβ', 12).

Σημειωτέον, ὅτι ὁμολογουμένως ὠρισμένα ἐκ τῶν μέτρων, τὰ ὅποια λαμβάνουν αἱ κοσμικαὶ ἐξουσίαι, πιθανὸν νὰ ἔχουν χα-

ρακτῆρα ὑπερβολικόν, ἐνδεχομένως δὲ νὰ εἶναι καὶ ἐσφαλμένα, ἢ ἀκόμη καὶ πρακτικῶς ἀνεφάρμοστα, ἐφ' ὅσον ἄλλωστε οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀλάθης, οἱ δὲ Ἴατροὶ δὲν ὁμοφωνοῦν ὡς πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὸ εὔρος τῶν κανόνων προστασίας. Ἐπίσης δὲ ἀκόμη καὶ οἱ αὐτοὶ ἐπιστήμονες κατὰ τὸ παρελθὸν ἔχουν υἰοθετήσει ἐνίοτε διαφορετικὰς ἀπόψεις ὡς πρὸς τὸ πρόβλημα καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν αὐτοῦ.

Ὡς ἐκ τούτου, εἴτε Κληρικοὶ εἴμεθα, εἴτε Λαϊκοί, αἱ τοποθετήσεις ἡμῶν ἐπὶ παντός μὴ δογματικοῦ ζητήματος (ὅπως ἐν προκειμένῳ) ὀφείλουν νὰ εἶναι ὄχι μόνον νηφάλια, ἀλλὰ καὶ ἐπιφυλακτικά. Ὅσακις βεβαίως αἱ ἀποφάσεις τῶν κατὰ τόπους κοσμικῶν ἐξουσιῶν ἐπεχείρησαν τὴν ἀνάμιξιν αὐτῶν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας διὰ ἐπιβολῆς ἀποφάσεων αὐτῶν εἰς ζητήματα ἀμιγῶς δογματικά, ὡς λ.χ. αἱ εἰκονομαχικαὶ ἀντιλήψεις περὶ μὴ προσκυνήσεως ἱερῶν Εἰκόνων, ἢ ἀμφισβητήσεως τοῦ Μυστηρίου τῆς Θ. Εὐχαριστίας, τότε ἀσφαλῶς ἴσχυε καὶ ἰσχύει τὸ Ἀποστολικόν: «πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις» (Πράξ. ε', 29).

Συνεπῶς, οὔτε ἡ παντελὴς ἀδιαφορία, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ τήρησις ὑποδείξεων ἀντιθέτων εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν καὶ Παράδοσιν ἐπιτρέπονται.

Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος παρακολουθεῖ τὰ ζητήματα ταῦτα καὶ δίδει γενικὰς κατευθύνσεις εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι δέον ὅπως ἐξειδικεύουν αὐτὰς κατὰ τὰ τοπικῶς ἰσχύοντα καὶ καθοδηγοῦν τοὺς Ἱερεῖς περὶ τοῦ ἐκάστοτε πρακτέου, ἀποφεύγοντες ἐπιβλαβεῖς δημοσίας ἀναφοράς.

Ἐν κατακλειδί, ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος ὑπενθυμίζει εἰς τὰ πνευματικὰ Αὐτῆς τέκνα, ὅτι πᾶσαι αἱ δοκιμασίαι, τὰς ὁποίας ἐπιτρέπει ἡ Ἀγαθὴ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ὀφείλονται εἰς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ ἐπομένως ὀφείλομεν νὰ ἀντιμετωπίζωμεν αὐτὰς διὰ τῆς εὐλογημένης Μετανοίας.

Εἰς τοὺς ἀσθενοῦντας ἐκ τῆς νόσου καὶ εἰς τοὺς οἰκείους αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς πάσχοντας ἀπὸ τὰ προαναφερθέντα μέτρα, ἐκφράζομεν τὴν προσευχητικὴν ἡμῶν συμπάρασιν, εὐχόμενοι διὰ τὴν ἴασιν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ὡς ἐπίσης ἡ Χάρις τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ ἡμῶν νὰ δώσῃ αἴσιον πέρας εἰς τὴν δοκιμασίαν ταύτην τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. **Ἡ** ἐν Μετανοίᾳ ἐπιστροφή ἡμῶν εἰς τὰς θεαρέστους ὁδοὺς θὰ ἐλκύσῃ ἀναψυχὴν καὶ εἰρήνην εἰς ἡμᾶς ἅπαντας, εἴθε δὲ τοῦτο νὰ συμβῇ ὅσον τάχιστα!

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ἀθῆναι, 5/18.9.2020